

ő

Rövidített fogalmi szótár

Minden Ami Van: a tudás és tapasztalat végtelen könyvtára. (Akasha krónika) Ráhangoló dással, és kreatív akarattal érhető el.

Entitás: a magasabb én, vagy lélek. Több fizikai megtestesülés (emberi eszköz) révén ismeri meg a 3D-öt a lineáris időben. Az egyediesült szellem eszköze a tér, idő, energia és anyag fizikai dimenziójában való működésre. Az Első Forrás egyetemes tudatának részecskéje.

Emberi Eszköz: Fizikai, érzelmi és gondolati struktúra (emberi vagy állati).

Első Forrás: Minden létezés, ill. azok forrása. Az élet teljessége, betölti az egész univerzumot. Minden életben jelen van kódolt, speciális rezgésmintaként. Tudást fogad és továbbít az entitásoktól, ill. azok felé.

Rejtett gyökér: Finom információhordozó, az Első Forrás egy arculata az emberi lényben, mely azt a Szuverén Egész tudatosságának megszerzésére ösztönzi. Mindenki ott van.

Forrás Kód: Beépített aktivátor, hasonló ahhoz, ami a DNS-ünkben is meg van. Az átalakulás alaptervét aktiválja, mely sietteti és elősegíti a tudat kiterjedését. A Forrás Kód segíti hozzá az emberi eszközt az ugráshoz, mely eredményeképpen Szuverén Entitássá (nem Szuverén Egésszé!) válik, tudatosítva kapcsolatát a Minden Ami Van-nal.

Szuverén Entitás: Az emberi eszköz azon állapota, mikor tudatában van (a Forrás Intelligencia – Spirit – közvetítésével) a Minden Ami Van-nal, a saját entitásával, és az összes létezővel fennálló kapcsolatának.

Szuverén Egész: Az Entitás (lélek), és összes manifesztált emberi eszköze tudatos egészként való megjelenése.

Forrás Intelligencia: Maga a szellem (spirit). Az Első Forrás világokba, valóságokba, térbe és időbe vetített energia-tudata. Az Első Forrás szeme és füle, feladata és szerepe, hogy kifejezze, megvalósítsa, és fenntartsa az Első Forrás akaratát.

Forrás Műhely: Az Első Forrás otthona, ill. belső szentélye. A Teremtés inkubátora, a kozmológikus tágulás szülőszobája.

Szuverén Egész Hálózat: A Multiverzumon végighúzódó fénykódolt szálrendszer szubatomi hálózata. A Forrás Műhelyből szétáradó Fényszálak, melyek az Entitás-szinten minden életet összekötnek egymással, és az Első Forrással.

Teljesség Navigátora: A legbelső bölcsesség, melynek révén az emberi eszköz megérti, hogy jelenlegi fogyatékos létezése csupán a teljességhez, és egységhez vezető ösvény. Az Entitás-tudat magva, az emberi lényt összhangba hozza az Entitás-tudattal – így az emberi eszköz felismeri, hogy ő csupán annak kivetülése. Isten belső lényének szikrája.

A SZÁRNYKÉSZÍTŐK KOZMOLÓGIÁJA

A 6.sz. kamrában talált festmény elemzése.

Értelmezés és jelentés

A festmény a Szárnykészítők (a továbbiakban: SZK) kozmológiáját alkotó élő energiákat ábrázolja. Megmutatja a Rejtett Gyökér, a Teljesség Navigátora, és a sokdimenziós univerzum, ill. a Szuverén Entitás, a Szuverén Egész, a Szuverén Egész Hálózat, a Minden Ami Van, a Forrás Intelligencia, Első Forrás, és Forrás Műhely között fennálló kapcsolatot.

A festmény aljától indulva: Erős gyökerek jelenítik meg a Teljesség Navigátort, melyek egy mintás szalagot áttörve hatolnak lefelé. Ott futnak össze, ahol minden gyökér, a rejtett gyökertet is beleértve, egygyé válik a festményen. Ez a vörös asszony, vagy Szuverén Entitás lábainál, és a mögötte lévő, Első Forrást jelentő kék mezőben van. Az Erős Teljesség Navigátor gyökerek erős belső bölcsességet jelentenek, mely révén az emberi eszköz fokozatosan ismeri fel magában a teljességet. Összhangba hozzák a vörös, feltehetőleg anaszi asszonyt, vagy emberi eszközt a madonna-szerű Szuverén Egésszel, vagy entitás-tudattal. Így az emberi eszköz mint az entitás-tudat kivetülését ismeri fel magát. A Szuverén Entitás (a vörös asszony) szélesedő alapzata egy szilárd fát érzékeltet, mely a Teljesség Navigátort jelképező gyökerek erős alapjából nő ki. A gyökerek a mítoszokban mindig alapokat jelentenek. A kép alján lévő aransárga-alapú mintás szalag elemzése azt mutatja, hogy ezek a körbecsavarodó erős Teljesség Navigátor gyökerek is az egységben létező sokdimenziós univerzum kultúrájára utalnak.

A mintás szalagon három függőleges csík ismétlődik; kék, piros és zöld. Ezek a fényt - a szellem kifejeződését - alkotó három alapszint, és a látható világot jelentik. A filozófiai jegyzetek szerint jelenthetik még az emberi eszköz három fő alkotórészét: az értelmet, érzelmet és a fizikai testet - az Entitás is egy fehér fény, mely az emberi lény genetikai sűrűségébe lépve többszörös tapasztalati mezőkre bomlik.

Az alapszínek jellemzőit, és a vonatkozatható alakzatokat a 20.sz. elején a Bauhaus vizsgálta először, mégpedig az elmélet és festészet vonatkozásában az absztrakt művészet olyan mesterei, mint Kandinsky, Klee, Mondrian és Itten. Az elsődleges alakzatokhoz rendelhető alapszínek, és azok szimbolizmusa a 6.sz. festmény vonatkozásában a következők:

kék, kör – béke, örökkévalóság, szellem, menny, istenek lakhelye;
sárga, háromszög – mozgás, energia, isteni hatalom, legfőbb bölcsesség, otthon
vörös, négyszög – egyensúly (rend). akció, energia, halál, tudatosság, férfitest,
föld, anyag/kő.

Az egész a mintás, sárga-arany szalagon helyezkedik el. A szalag a Teremtésnek a szellemtől eredő elsődleges építőelemeit tartalmazza, melyek a megnyilvánult létezés egységét ábrázolják. Ezen a festményen a sárga/arany a szellem világát jelenti. Gheerbrant a „Penguin” szimbólum szótárában megjegyzi, hogy a sárga/arany az isteni halhatatlanság hordozója, és az istenek színe. A forma (négyzet), és energia (háromszög) az Első Forrástól, vagy a Szellemtől származik. A szalagot alulról és felülről szegélyező sötétkék sáv az Első Forrásra utal.

A felfelé mutató háromszög régóta a hatalom, és az „isteni” szimbóluma. A mély-lila a legnehezebb, legsűrűbb szín. A nagy lila háromszög itt világosabb és vörösebb, tehát csak potenciálisan súlyosabb. Itt tehát ez az elsődleges, esetlegesen súlyos energia, mely a Forrás Intelligenciára utal, a vörös belső háromszögre.

A rákövetkező napon, hogy ezeket leírtam, a megújított web-oldalon, a 4. interjúban dr. Neruda ezt mondja: „Az okozati energia az univerzum leghatalmasabb ereje”, és amit még az ACIO-n kívüli tudósoknak fel kellene fedezniük, az az, hogy ez tartalmazza a négy alap-erőt az univerzumban; az erős- és gyenge nukleáris, a gravitációs, és az elektromágneses hatást. Az okozati energia meghatározó a bolygófejlődés és az idő energetikai mintáinak viszonylatában, helytelen használata tehát súlyos gondokat okozhat. Itt nyilvánvalóan a nagy lila háromszög jeleníti meg, a káosz (kis lila háromszög), és a rend (vörös háromszög) között áramolva. A kis lila háromszög kifejezheti a SZK-nek (világos lila – lásd lejjebb) a Forrás Intelligenciával (vörös háromszög) koordinált akcióit (háromszög), melyek során az Okozati Energia (sötétebb lila háromszög) segítségével kultúra-, és időalapú energia-rendszereket teremtenek.

A kis vörös háromszög valószínűleg a Forrás Intelligencia olyan energiáját szimbolizálja (lásd lejjebb), mely az Okozati Energia megfelelő használatára utal. Koch a „Jelek Könyvé”-ben, mely sok ősi szimbólumot tartalmaz, azt mondja, hogy a lefelé mutató háromszög jelentése; „mennyei”. Ugyancsak ő mondja, hogy az alapjuknál illeszkedő felfelé és lefelé mutató háromszögek a két erő „házasságát” jelzik. Liungman szerint a két, kissé elválasztott háromszög – mint ezen a festményen – az ősz, az átalakulás időszakát szimbolizálja (lásd: „Végkövetkeztetés”).

Az „Indián örökség; a Délkelet” c. műben egy négyzet egy másikban, a külső szélről induló vízszintes és függőleges vonalakkal az „ünnepi tánc befejezése”-t jelenti. Másrésztől a négyzet a következőket jelenti; isteni értelem, igazság, tisztelet, anyag, az anyagi világegyetem és stabilitás. A festmény fő négyzete világosabb kék, mint az Első Forrás mély kékje, egy könnyű, békés, passzív, talán éteri formára/anyagra utalva – egy másik állandó formával. Elsődleges formák lévén, ezek a négyzetek az elsődleges anyagot, vagy lényeket jelentik.

A SZK filozófiájában az első teremtés során az Entitás volt az, aki a fizikai test használatával egy egyedi azonosságot kapott. És mivel az Entitás az a forma, melyet a legközelebbinek tartanak az Első Forráshoz (s.kék), ezért a külső világoskék négyzet könnyen lehet az ő szimbólumuk. A világoskék azt is jelentheti, hogy mivel fényttestben élnek, még nem különültek egyediségbe. A következő állomás a SZK voltak, az elsők, akik testet adtak az Entitás-tudatnak. Ezután megszületett a felfedezés-öszön, és az Entitás ráébredt magára, mint egyéniség. Lévén az elsők, akik befogadták az Entitást, a SZK (vagy Központi Faj) lehet a halványlila négyzet, mivel a mítoszokban utalás történik arra, hogy rendelkeznek az okozati energia (lila) használatának képességével.

A sok-dimenziós univerzum építő-elemei az alábbiak szerint követik egymást:

Fény vagy emberi eszköz – Entitás és SZK – fény vagy emberi eszköz – okozati energia – fény, vagy emberi eszköz.

A magasabb fizikával foglalkozó számára:

fény – forma – fény – energia – fény

Az egész minta, - szinte egy grafikus palindróma – négy forma-, és három energia-szimbólum sorozata. Fény/szín (vagy emberi eszköz jellemzők) az uralkodó, majd forma és energia. A fény/szín, forma és energia hármasságát fejezi ki, mozaikszerűen a szellem/sárga mezőbe ágyazva.

A fény három alapszíne közrefogja az anyagot (négyzet) és energiát (háromszög), ismét utalva arra, hogy minden anyag és energia fényből épül fel. Ezek a sok-dimenziós univerzum építő elemei; a legfőbb gyökerek, és ezek alkotják azt az alapot, melyen a kép – a SZK kozmológiája áll. A Teljesség Navigátor szalagon átnyúló gyökerei kihangsúlyozzák azt az egységet és teljességet.

Érdeemes felidézni a kvantum-elmélet Nóbeldíjas atyjának, Max Planck-nak múlt század-közepi híres kijelentését:

„Anyag, mint olyan nem létezik. Minden anyag egy erő által születik és létezik. E mögött az erő mögött egy tudatos, és intelligens értelmet kell feltételeznünk. Ez az értelem minden anyag mátrixa.”

Sokkolva korának tudósait, Planck fenti meghatározása összhangzik a SZK megállapításával a Szuverén Intelligencia vonatkozásában.

A festmény alsó részének közepén a Rejtett Gyökér a Teljesség Navigátor gyökérrendszeréből tör a felszínre, mint egy életfolyam, melynek révén egyéni kifejeződés kerül a föld felszínére. A festményen a rejtett gyökér, a finom információhordozó, mely segítségével megpillantható Minden Ami Egy, körülfut a vörös asszony (Szuverén Entitás) testén át az Első Forrás ismeretlen világába – az egység mélykék, csillagokkal teli mennyei mezejébe, mely meghatározza a sok-dimenziós univerzum kultúráját. A Rejtett Gyökér belefut az Első Forrás mélykékjébe is az arany-sárga, madonna-szerű Szuverén Egészen keresztül. Azt jelzi ez, hogy a gyökér kapcsolódik a Szuverén Entitáshoz, a Szuverén Egészhez, és az Első Forráshoz; a kék pedig jelzi a Szuverén Egész kapcsolatát az Első Forráshoz.

A festmény jobb oldalán a vörös mezőben a nyolc végtelen jelzés a multidimenzionális mindenség hét Univerzumára, és a Központi Univerzumra utal. A nyolcadik épp hogy csak látszik. Mindegyik, gyakorlatilag végtelen univerzumot egy jel testesít meg. Ez ellentmond W. Raleigh állításának, hogy „csak egy végtelen lehet; mert egy másik korlátozná az elsőt”, mivel a SZK-kozmológia hét (+1)univerzumból beszél, mindegyik végtelen kiterjedési lehetőséggel. A jelek a vörös Forrás Intelligencia területén vannak elhelyezve, mely magának a Forrás Intelligenciának a végtelen kiterjedési potenciáljára utalhat.

Egy késő 2002-es, 24 oldalas metafizikus utazás egy oldalon idéz a 6.sz. kamra filozófiájából (valószínűleg később jelenik meg teljes terjedelemben) a SZK kozmológiáját illetően. Azt írja:

„A tudósok vitatkoznak az univerzum szerkezetén, korán, alakján, dimenzióin, jellemzőin, és összetételén. Elméleteket és szabályokat gyártanak, azt gondolva, vagy legalábbis remélve, hogy az univerzumot szilárd törvények irányítják. Nem ez a helyzet. Az emberi kozmológia alaptévedése az, hogy nem számol azzal a ténnyel, hogy az univerzum többrétegű, és ezen többrétegűsége miatt oly módon dinamikus, melyet nem lehet felderíteni és analizálni.”

És a lábjegyzet:

„Nincs olyan matematikai formula, mely kifejezné az univerzumot. Az univerzum szerves, sokféle, és állandóan változó. Egy bizonyos értelemben emberi.”

Az Első Forrás csillagokkal teli kék szektorát körülvevő vörös mező a Szuverén Intelligenciát, a többdimenziós univerzum teremtőjét jelenti. Két szem a vörös mezőben – egy a bal, és egy a jobb oldalon jeleníti meg a Forrás Intelligenciát, mint az Első Forrás „szemeit és füleit”. Az indiánok utalnak a „Nagy Szellem Szemére”. A szem évezredek óta az Istenség jelképe. Az egyiptomiak Hórusz-szemnek hívták, és három másik példát is láthatunk i.e. 2500-ból Spanyolországban, Szíriában és Sumérban (Campbell: Isten arcai). Az ősi Egyiptomban a szem szinte minden művészi alkotáson egy szent szimbólum volt.

A vörös szín Észak Új-Mexikó világát és embereit is jelképezi; és egyenértékű az „akció”-val és „energiá”-val. A vörös Forrás Intelligenciát behálózó vonalak és energia-hullámok érzékeltetik a Forrás Intelligencia aktív, mindig megújuló energiáját folyamatos, dinamikus és kreatív mozgásában. Eszembe juttatja a tiszteletreméltó „zazen” mester, Zengo Miroku 31 évvel ezelőtti szavait: „Úgy láttam az egész univerzumot, mint egy vibráló energiatömeget” (Ílyen vonalak testesítik meg a sárga szellemi energiát a 23.sz. festményen).

Láthatjuk, hogy a három alapszín, melyből a többi képződik, jelenti a Teremtőt/Forrást, melyből minden anyag megnyilvánul. A sárga a legmagasabb és központi szellemi lényeg: a Forrás Műhely. A kék a szellemi tudat és információgyűjtő, mindenre ható: az Első Forrás. A vörös, az aktív, teremtő létrehozó öselv a Forrás Intelligencia. Ez szimbolika a maga egyszerű de logikus, és tudományosan alátámasztható formájában.

A vörös földterület fodrai és hullámai a Forrás Intelligencia teremtette hullám-, vagy fodor természetű rezgésvalóságot érzékeltetik. „Az úr harmonikus meghódítása” c. könyvében B Cathie, harmonikus matematikus azt mondja: „Végre, évek munkájával rájöttem, hogy képes vagyok egy sor olyan harmonikusan egyesített egyenletet, mely megfelelően kifejezi azt a tényt, hogy az egész fizikai valóság egymásba záródó hullámformák bonyolult mintáiból jön létre”.

Balra, az álarc a rejtőző Forrás Intelligenciát ábrázolja. Az egész kozmológia rejtve van, mintegy álarc mögött. A nyitott száj jelzi, hogy hallhatjuk is a beszédét, ha van fülünk hozzá. Bill Moyers mondja: „Isten arcai... az örökkévalóság álarcai, melyek egyidejűleg elrejtik, de fel is fedik Isten arcát”.

A „Mitológikus Folklór és Szimbólum Szótár”-ban Jobes szerint az agancs (szarv) a Forrás Intelligenciát idéző „intelligenciát” jelzi, a zsidó hagyományban pedig a szarvas-oltár Isten fényét és hatalmát testesíti meg. Jobes szerint a szarv első öt jelentése: Hatalom/tekin-tély, isteni erő, szerencse, intelligencia és fény. Szarv az álarcon hatalmat sugároz, itt a Multiverzum teremtőjének, a Forrás Intelligenciának a hatalmát. Az egyiptomi Isis istennőt gyakran ábrázolják napkorongot tartó szarvakkal. A szarvak a halállal is kapcsolatba hozhatóak; angliai sírokban a szarv a halhatatlanság jele volt. Ezen a festményen a halál a személy, az „álarc”, az ego/önzés halála lehet, hogy kapcsolatba kerülhessünk a halhatatlan Forrás Intelligenciával. Felszabadítva a Teremtő bennünk lévő szikráját, világossá válik saját fontosság-tudatunk felesleges volta. Az álarc latinul „persona”, amiből az angol „character”, és „personality” szavak származnak. Megszabadulva az önző, „én”-központú „persona”-tól, rátalálhatunk a Forrás Intelligenciára.

Az álarcon egy másik is van, vonalakkal és fodrokkal. Összhangban az egyéb vonalakkal és fodrokkal a képen, az is a Forrás Intelligencia magár tőlünk elrejtő energiáit szemlélteti.

Ha a harmadik szem nyitva van, az Campbell szerint az örökkévalóságra utal.

Az álarcoknak a Szellemhez való kapcsolata gyakran alapvető. A „Világ Arcai” c. könyv bevezetőjében Pieper azt írja; a Pueblo indiánok (az Anasazik leszármazottai) táncában „... mindig az ősi szellemet képviselő álarcos személyek egyes csoportjai figyelhetők meg”. Lényegében az álarc átalakulást jelent. Az álarc őseket és isteneket is megszemélyesít; egyik értelmezés szerint az Univerzum alapjainak újra lefektetésénél is szerepük van. Felvéve az álarcot, mondja Congdon-Martin, a viselő az álarc képviselte valóság részévé, és bizonyos mértékig az összé, ill. Istenné válik. Felvéve a Forrás Intelligencia álarcát, talán lehetségessé válik annak a valóságnak a részévé válni, és fürödni energiáiban. Hasonló tevékeny részvétel ajánlott a SZK zene meghallgatásánál.

Szintén balra, az arany/sárga Entitás/Szuverén Egészből kiinduló, a vörös tájba futó színes vonalakat látunk, melyek a Szuverén Egész többi emberi eszköze és Szuverén Entitása révén más univerzumokból származó tudásra és bölcsességre utalnak.

A bennszülött, valószínűleg anasazi vörös asszony, mint Szuverén Entitás jelenik meg. Az Első Forrással és az Entitással a Rejtett Gyökéren keresztül áll kapcsolatban. Forrás Kódja aktív, ahogy a rajz – a körben végződő kacskaringós vonal, minden görbületénél ponttal – mutatja az alak lábánál. Azért legalul, mert a Forrás Kód indítja el a többdimenziós Entitás ébredését. A Forrás Kód hasonló a DNS spirálhoz, és így „gyorsírás”-sal jelezték azt, hat pontoszerű molekulával vagy kóddal a hajlatokban, az eredeti 23 helyett. A két szarv a rajz fején a fentebb kifejtett jelentéseken kívül utalhat még a megszerzendő 6. és 7. érzékre is (Sauthers). Ez a jel sok festményen szerepel. Feltárt jelentése itt; aktivált Forrás Kód a Szuverén Entitás/Emberi eszközben.

Mivel az anasazik száraz területen éltek, a víz alapvető volt az életükben. Az Anasazi hullámvonal vizet jelent; de kígyót is. A hindu mitológiában a hullámvonal természetesen a kundalinit jelenti; a kígyó erejét, mely a gerinc alsó részéből indul az agy felé, megvilágosodást, és kitágult tudatosságot eredményezve. A weblap egy „titkos” oldalán egy fotó egy hatalmas, állítólagos Anasazi petroglyphet ábrázol az „Ősi Nyíl” bejáratánál, melyen a hullámvonal a pontokkal a az alsó gerinctől halad a fej felé – visszhangozva a hindu mitológia kundalínijét - megvilágosodást vive a figura fejébe és agyába. Az Anasazi petroglypheket az „Ősi Amerika: a Dél-Nyugat” c. videóban is lehet látni, mely foglalkozik többek közt az Anasazik, és a Chaco Canyonban feltárt emlékek lebilincselő mitológiájával. A Patkó-Canyonban is találtak két tiszta, jól látható, hasonló jelet.

John Kantner díjnyertes Internet-oldalán egy interaktív multimédia utazásra invitál „Sipapu” címen, a Nagy Kiván keresztül a Chaco kornak a zenéjével, és megjegyzi: „A zuni törzs története szerint a földre érkező gyógyító emberek némelyike csörgőkígyóvá változott, hogy bölcsességet hozzanak a Földre”. Erre utal a kanyargó vonal vagy kígyó, a sámán, vagy látnok bölcsességét szimbolizálva. Ugyancsak jelenti még az átváltozott egyén magasabb tulajdonságait.

A kígyózó vonal tükrözi még a SZK (Szárnykészítők) „Ősi Nyíl” építményének alakját is. A Chaco Canyon-beli barlang-rendszer egy függőleges spirál, a Forrás Kód 3D-ös megjelenítése; és ahogy dr. Neruda feltételezi, az emberi génnek, és a 23 pár kromoszómának is. Arra is utalhat ez, hogy az „Ősi Nyíl” egy ébredés katalizátora, vagy szimbóluma, vagy a bolygó, és rajta mindennek a molekuláris szintű vibrációnövekedését megszemélyesítő hasonlat. A festmény egy hajnali, ill. ébredő tájat ábrázol. A barlang olyat jelent, ami belül van, mint egy, a születést, újjászületést szimbolizáló anyaméh; és „ahol a föld csirázó képessége koncentráció-

dik”. Ebben az összefüggésben nagyon idevág, hogy az „Ősi Nyíl” egy barlang, és benne vannak a festmények. Sok indián mítosz szerint a világ és az emberi faj barlangokból származik.

A Forrás Kód feletti spirál-glyph az üres teljes belső körrel az Első Forrás, ill. Központi Univerzum felé áradó energia lehet. A Hopi Pueblók számára a spirál egyrészt a Tuuwanasavi, az univerzum központja felé vivő út keresését, másrészt az átváltozást jelenti.

A két nagyobb kör a Forrás Kód felett valószínűleg a Minden Ami Van-t, és a Forrás Intelligenciát jelenti (lásd lejjebb).

Jobs azt mondja, hogy a felfelé mutató háromszög az elnyert mennyei hatalmat, és esetleg a Szíriusz-csillagképet ábrázolja. Koch szerint teremtő intelligenciát jelent; és szerint itt a kreativitás a Minden Ami Van-ra való ráhangolódás képességéhez vezet.

A vörös asszony szemei csukva vannak, minden érzékével befelé figyel az egység és teljesség igényével, hogy megismerhesse az univerzumot. A SZK azt mondják, hogy a Kozmoszt csak belső élményként ismerhető meg, és nem érzékszervekkel, vagy a fizikai valóságból származó adatok révén.

A mítosz szerint az anasazik műtárgyait együtt találták a SZK-éivel, és az Anasazi nyelv szerepel néhány festményen. Szerepel még a chacobsan, a sumér és maja nyelv is. Így, ha nem egy SZK a jövőből, ez a fekete hajjú vörös asszony feltehetőleg egy anasazi, vagy chacobsan. Az asszony melle körül csavarodó vonalak – a mell táplál minden életet – a Szuverén Entitás tápláló, gondoskodó jellegét hangsúlyozza. A jobb mell az életet tápláló tejet, a bal mell pedig a holdat jelenti (lásd a „növekvő hold”-at lejjebb).

A 13.sz. festmény címe az „Élet táplálása”, számomra egy könyörületes, napra emlékeztető, szellem-keblű Szuverén Egész/Szuverén Entitás-t ábrázol, melegítve a Földet, elősegítve az élet és a bolygó fejlődését. A jelkép-szerű forma a bal felső sarokban egy csoportmunkát vagy újratemetést/ szaporodást sugall, mégis a fenntartás/táplálás a mítosz filozófiájának mellőzhetetlen része. Valójában a 13.sz. festmény a Szuverén Egész mindhárom létalapelvét ábrázolhatja; és ebben az esetben a kép címe „A Szuverén Egész létalapelvei, vagy „Az élet Szintézis Modellje” kellene, hogy legyen.

A Szuverén Entitás a 6.sz. képen engedi, hogy a Rejtett Gyökér, és a Teljesség Navigátora vezessék, ahogy azt a SZK tanácsolják. A fej fölötti glyph-mező, mint rendesen, a Minden Ami Van-t, (tov: MAV) és a benne foglalt tudást szimbolizálja. A jelek az Első Forrástól és a MAV-tól vezetnek a Szuverén Entitáshoz, és ugyanakkor az univerzumba is szétsugároznak – ahogy a sötét égen látható kis félkörök is érzékeltetik – mert a MAV tudása mindenki hozzáférhető, aki képes ráhangolódni. Ezek a kis félkörök egyben a hála érzésével párosult értelmi alapú elismerést is kifejezik.....mint egy minden időben és irányban érzékelhető láthatatlan üzenet, ahogy a Szuverén Entitás szemlélteti az „Élet Szintézis Modell”-jét. Mindazonáltal, a glyph a Szuverén Entitás fejénél – kifejezve az asszony spirális, aktivált Forrás Kódját, vagy csavart, „rejtett gyökér” kapcsolatát az Első Forrással – érzékelteti azt a képességét, hogy az Első Forrással meglévő tiszta kapcsolatot, valamint a folyamatos hálaérzést szétsugározza az univerzumban. Ezen a glyphen a Szuverén Entitás „adást” is sugároz.

A jobboldali ágon felülről a második jel két egymásban lévő kör egy tömör kör körül, mely Koch szerint a „test, értelem, és a halhatatlan lényeg háromsága” a lélekkel és az univerzummal is a középpontban. Ugyanez vonatkozik a három sárga körrel középen a tömör körrel az égen, melyet később tárgyalunk. A következő, emberre emlékeztető jelet két keresztvadás szinte kettévágja.

Ezek a hatodik és hetedik érzéket jelenthetik (Sauther's memo), melyek valójában, mint a glyphen, felruházzák a Szuverén Entitást egy „plusz szemmel és lábbal”. Feloldják ezek az emberi eszköz függőségét a túlélés-alapú tudatossággal szemben? A következő glyph egy két részből álló, majdnem kör alakú lényt ábrázol, talán a Szuverén Entitást, és a Szuverén Egészt. A fej/szem az ezen egység révén nyert tudást jelentheti, mely egységet a keresztrovás jelöli. A horgony-alakzat utalhat ennek a frissen szerzett tudatosságnak, egységnek, vagy Teremtő-lényeknek a végleges bebiztosítására.

A baloldali glyphek azt ábrázolják, ahogy a Szuverén Entitás továbbítja begyűjtött tapasztalatait az Első Forrás felé, a MAV-on keresztül. Ezért a jelek értelemszerűen alulról felfelé haladnak.

Az első jel egy tükör-kettes egy üres körrel belül. Koch megjegyzi, hogy a fordított számok megőrzik jelentőségüket. A kettes szám információt továbbító segítőt, vagy szolgát jelent. Az Entitást ebből a célból alkotta az Első Forrás. A következő jel az öt érzékszervű emberi eszköz stilizált alakja, melyet az öt keresztirányú vonás jelöl. Négy keresztvonal a lélek zarándok útját jelöli az életen keresztül (Koch).

A szem-szerű jel (a stilizált alak lábánál) a Szuverén Entitástól begyűjtött információt jelentheti, mely az egyesített tapasztalatokkal együtt (talán a kereszt-szerű glyph jelenti) kerül továbbításra az Első Forrás felé. A felső jel három függőleges vonása a vízszintes vonal alatt – mely a Földet jelképezi (Koch) – az emberi eszköz hármassá, „gondolati, érzelmi és tapasztalati” szegmensét mutathatja, melyek a Forrás Műhely tömör kék körét körülvevő felső kör felé haladnak (a Szuverén Egész révén /?/). Jóllehet egy kör egy tele körrel vagy ponttal a belsejében jelentheti a napot vagy egy gyereket, Koch itt egy nagyon alkalmas magyarázatot ad: „Isten nyitott szeme, a kinyilatkoztatás célja”. Hosszú idő óta a fény és energia központi forrásával asszociálták, és ma is olyan központokat jelölnek vele, ahonnan energia és/vagy kommunikáció árad (Liungman).

A Szuverén Entitás, és a hozzá tartozó Entitás/Szuverén Egész a megkapott intuíció, érzelem és tudás megszerkesztett, órajárás szerinti mozgásban egyesülnek a glyphekkel teli MAV térséggel, mellyel össze vannak hangolódva. Mindegyik jel mélykék, felfedve az Első Forrással fennálló kapcsolatát.

A négy, vagy öt, a Szuverén Egészen látható három körből álló sárga-színű csakrák valószínűleg a következőket jelentik:

1. a csakráknak a MAV-val, a Forrás Intelligenciával, és az Első Forrással való összhangját,
2. az Első Forrás, a Forrás Intelligencia és a Szuverén Egész hármassá egységét.

Azért lehet így, mert a koncentrikus körök üresek, és ezen a festményen a Forrás Műhelyt tele kör ábrázolja. Két kör egy tele belső körrel – egy felső glyph a Szuverén Entitásra irányuló sávban – valószínűleg a Forrás Intelligenciát, az Első Forrást, és a Forrás Műhelyt jelenti. Koch szerint az univerzumot szimbolizálja. Négy koncentrikus kör már magában foglalja a MAV-ot is (lásd lejjebb – a Szuverén Egész bal oldalán lévő sárga körök):

A vagina/szem alakú minta a kommunikáció két csatornája között a SZK mitikus idő-, energia-, és dimenziókapuját ábrázolja. Röviden, a vagina-, és szem-forma egy másik világ, idő, energia és dimenzió ki-, és bejáratát jelzi; és azt az ablakot is, mely révén megpillanthatjuk a lelket a külső világból. Bejárat ehhez a MAV-ból nyílik, mely révén eljutunk – ezen a képen – a Forrás Intelligencia és az Első Forrás szintjéig, a kapu központi piros és kékjéig. A fekete a Központi Univerzumot körülvevő sötét gravitációs mezőt jelöli.

A vulva, nyilvánvaló okokból, egy ősi motívum. A dogonoknál a titkos gazdagsághoz és rejtett tudáshoz vezető bejárat szimbóluma. Ahogy a Vesica Piscis, gyakran vesz körül szent alakokat, vagy különös méltósággal és szentséggel ábrázolt figurák lépnek elő a belsejéből, ahogy ez Crivelli festményén, az „Áldott Gábrriel látomásá”-n a szűz és a gyermek.

Az anasaziknak megvolt a saját kapuja: a „Sipapu”. Ahogy Jay Sharp említi 2002. márciusi online írásában, az Anasazikat a Teremtő a föld alól hívta elő a föld felszínére egy kapun, vagy „Sipapun” keresztül. A Sipapu tehát egy olyan kapu, melyen keresztül az emberiség a következő, vagy egy másik világba lép. Az anasazik számára a halált, illetve a szellemvilág bejáratát is jelenti. Így a Sipapu egy személyes, de egy „Nagy Kapu” is, mely egy új világciklushoz vezet. Hogy az Anasazik tudták-e vagy nem, hogy az emberiség a távoli jövőben átlép a Nagy Kapun – ahogy a SZK állítják – lehetetlen megállapítani, de a Pueblo és Hopi-indiánok, mint a hopi főnök és pap Dan Evehema, állítják, hogy a jelenlegi, „negyedik világ” végével, az emberiség belép az „ötödik világ”-ba

A 6.sz. festmény a Személyes Kaput, vagy Sipaput ábrázolja, mint a Forrás Intelligencia és az Első Forrás dimenziójához vezető bejáratot. Talán a Nagy Kapura is utal (lásd a 2.sz. festményt). A Szuverén Egész és az Anasazi asszony átláthat, és valószínűleg átmehet a Kapun, vagy Sipapun.

Ez, a mítosz szerint 1200 éves éves festmény azt ábrázolná, hogy az Anasazik, vagy egy közülük csatlakozott a SZK-höz? A mítoszban igen kedvezményezett pozícióban vannak, mert nyelvük több festményen is szerepel, használati tárgyaik a helyszínen voltak, és a festményen is jelen van közülük egy, az emberi tudatfejlődés csúcán, Entitásával egyesülve, az Első Forrással kommunikálva, a kép központi figurájaként. A kérdés merész és a határozott válasz kétséges.

A Madonna-szerű arany-sárga Szuverén Egész mögötti, a távolban elvékonyodó sokszínű alakzat az Entítások/Emberi eszközök 1-től 1000-ig terjedő „domináns valóság”-ait sugallja, melyeket a Szuverén Egész irányít. A Szuverén Egész egyidejűleg egyesíti és érzékeli őket a nem-lineáris időben, ahol minden idő „egy”.

A Szuverén Egész baloldalán, fejmagasságban, kétségtelenül a Szuverén Egész-Hálózatot ábrázolták, azt a fénykódolt szálmegzőt, mellyel az Entitás/Szuverén Egész kapcsolatban áll. Ezek a fényszálak a Forrás Műhelyből vetülnek ki, és az Entitáson keresztül minden életformát összekötnek az Első Forrással. Ezek a fénykódolt szálak aztán a Kapu mögött, a négy sugárzó, univerzális energia birodalmából tűnnek elő: Forrás Műhely, Első Forrás, Forrás Intelligencia, MAV.

A SIN (Sovereign Integral Network = Szuv. Egész-Hálózat) értelmezés felfedi a négy koncentrikus sárga kör jelentését. Ezek belülről kifelé a következők: az „otthon” (Forrás Műhely), az Első Forrás, Forrás Intelligencia és végül MAV. A 11.sz. festmény, melyet „A Forrás”-nak nevezünk el, mintegy kinagyítva ábrázolja ezt. A glyphek ismét csak a MAV-ból eredő tudást és tapasztalatot jelzik.

Mindazonáltal, küllemre ezek a koncentrikus Anasazi-körök feltűnően hasonlítanak az Isten-, vagy Nap-szimbólumokra (a központ körül két koncentrikus körrel), melyek gyakran a legfelső kozmikus intelligenciát jelölték, ahogy azt Herder „Szimbólum-szótára”, és Campbell „Kreatív Mitológiá”-ja a „Sucellos Istene” c. fejezetében bemutatja. Az indiánok Nap-táncában a Nap a Nagy Szellem megnyilvánulása volt (Lásd: Ekhnaton!). A Ze-buddhizmus a koncentrikus körökkel a belső tökéletességet, és a lélek fejlődő harmonizációját jelöli. A hindu kör – a mandala – ilyen ábrázolása is visszhangzó hullámokat, és így újjászületést szimbolizál.

Az anasazik otthonához közel található a Nagy Ház, mint Pueblo del Arroyo ismert, egy kon-

centrikus körben épült hármasszögű falból álló terjedelmes téglapítmény, melyet nyilvánvalóan a Mesa Verde régió anasazi lakossága emelt a késő Chaco korszakban. Funkcióját nem ismerjük, ez az egyetlen ilyen építmény. Mindazonáltal, mivel „tri-wall-kivá”-nak nevezik, ami Szellemre, és/vagy a Teremtőre utal, ez az alapértelmezés.

A legrégebbi mitológiákban, ahol az istenségeknek mindig négybetűs neve volt, a négyes szám Istent, ill. a legfelső lényt, és a teremtés leglényegét szimbolizálta.

A kék és fehér koncentrikus körök más SZK festményeken az állítólagos ACIO és Corteum szövetségre utalhatnak, mivel dr. Neruda szerint ez a logójuk, és ez látható Sarah jegyzeteinek a végén is.

A hold jelenléte azonos a szarvval és passzivitással; és az előzőleg tárgyalt születést és halált is kifejezi. Itt észrevehetően „szendergés”-t jelent. Az egész kozmológia, „bár dinamikus, a létezés érzékelt világa mögött szunyókál”. A többi jelentése: testi, értelmi, és szellemi növekedés; a tiszta lélek az egyiptomi mitológiában; és a női őselv, feltehetően egy második tisztelgés az Anasazi asszony felé. Desy a „Bennszülött Amerikai Mítoszok és Szerartások Észak-Amerikában” c. könyvében azt mondja, hogy a félhold hermafroditát is jelent – itt talán a férfi és női energiák egyensúlyát. Mozzelli szerint az Anasazi hold-petroglyph a jövőt jelenti. Az iszlám szimbolikában nyitást, koncentrációt, és a halál feletti győzelmet fejez ki. A keresztény művészetben Mária lábainál ábrázolják, és Szűzet, Istennőt, és erkölcsi tisztaságot jelenít meg.

Cooper azt állítja, hogy a félhold a Nagy Anya, a Mennyei Holdkirálynő, és a passzív női őselv. rámutat azonban arra is hogy néhány É-Amerikai indián törzs inkább a férfi, mint a női termékenységi jelképet látja benne. A félhold egyben a fogyó és növekvő holdat, és az újjászületést, vagy feltámadást jelentő három napos holdnélküliséget, ill. a halálból az élethez vezető ösvényt is szimbolizálja.

Ez a visszatérő motívum a SZK festményein hordozhatja a felsorolt jelentések nagyrészét, vagy összességét. Ezen a festményen az első negyedben lévő, a kezdetet, ébredést, fejlődést és ígéretet kifejező félhold kihangsúlyozza rámutató helyzetével is a Sipapu kapuját, mely nyitott a tiszta lélek számára.

Összefoglaló

A mítosz azt sugallja, hogy az anasazi asszony – vagy törzs – kozmológikusan fejlődő tudata révén elnyerte a SZK jóindulatát, és most együtt utaznak az időben. Bár a festmény tisztelettel emlékezik meg az asszonyról, nem ő tűnik a főtémának.

Ez az elragadó festmény a SZK kozmológia-filozófiájának mély, és részleteiben is értelmezhető képi nyelvezetével ismerteti bennünket, amellyel, hogy más szinteken esetleg fejlett technikai tudást közvetít.

Amíg az eredeti festmények nem kerülnek elő, ezt a fajta művészetet post-modern mitográfiának, és ha megkerülnek, és tényleg a 8. században készültek, egy pre-modern mitográfiának foghatjuk fel. Jelenleg nem lehet a korukat meghatározni. A művészek, akárcik legyenek is, a szín, forma és kép olyan nyelvezetét alkalmazzák, mellyel fogalmilag és figuratíván is érzékeltetni tudják az univerzumot, ahogy a SZK ismerik, vagy mitologizálják azt.

Míg szellemi és univerzális oldalról filozófiai töltésű, a festményeket nyilvánvalóan oly módon kell szemlélni, melynek során a megfigyelő kvázi megfigyelővé válik. Itt a szándékolt élmény azonban csak az átváltozás lehet. Ez eszünkbe juttatja Kandinsky híres levezetését:

érzelem (a művészen) – az átélés – a mű – az átélés – az érzelem (a nézőben)

Talán a SZK az „érzelem” helyett az átalakuláshoz valami hasonlót építettek bele a képekbe. Mikor ennek a tanulmánynak már nagy részén túl voltam egy kora őszi napon, 2001. szeptember 17.-én hajnali 2 óra körül, átéltem a „Zen szellemi mennydörgő csend”-jét. Hogy miért? Nem tudom pontosan. Egybeesés? A válasz ugyanaz. Nem változott meg minden; még mindig feledékeny és beteg lehetek. Mindamellet, ez az elragadtatott élmény egy észrevehető, végleges változást idézett elő a tudatosságomban.: valami határozottan és visszavonhatatlanul véget ért, és valami csodálatos, új kezdődött. (Leendő kutatót és érdeklődők olvassák el a Függelék, mely teljességében tárgyalja ezt az élményt.) Később meglepetéssel olvastam a „Mitológiák”-ban, hogy a mítoszokat csak megszentelt időszakokban szabad olvasni (általában ősszel és télen, és csak éjszaka).

A kulcs az átváltozáshoz tehát valahol a SZK festményeinek mítoszában, és kozmológiájában belül van elrejtve. A mitológiának hosszú idő óta átváltoztató ereje van. Ebben semmi új nincs. Hogy hogyan, erre a választ Campbell, a SZK és mások munkáinak tanulmányozásával kaphatjuk meg. Cotterell „A világ mitológiai szótára”-ban azt mondja, hogy „...a legnagyobb mitikus mesék a tudattalanhoz szólnak; az intuíción keresztül hatnak”. A „Mítosz hatalma” 8.fejezetének (Az örökévalóság álarcai) bevezetőjében Campbell egy általános következtetésre jut:

„A mítosz keltette kép mindannyiunk spirituális bensőjének a visszatükröződése. Tanulmányozásuk révén ezt az energiát saját életünk részévé tehetjük.”

A 6.sz. festmény értelmezése, és az adott cím csupán ajánlások. Lehetne a címe „Az Élő Kosmosz”, vagy „Átalakulás” (az emberi eszköz a Szuverén Entitássá, és/vagy az Entitás a Szuverén Egészsé). Az értelmezés nyilvánvalóan nem fedi minden alakzat összes lehetséges jelentését, és bizonyára nem mentes hibáktól – különösen a glyphek, és az alsó mintás szalag vonatkozásában. Sokat módosítottam rajta, még az fentebb említett átalakító hatású élmény után is.

A szerző ismét hangsúlyozza, hogy nem hiszi, de nem is tagadja a SZK filozófiáját. A filozófiát és a mitológiát hit nélkül is lehet tanulmányozni. Mindamellet úgy tűnik, hogy érzelmileg valamiképpen azonosulni kell a feltevésekkel.

Míg a képek és szimbólumok objektív tanulmányozásánál az érzelmeket jobb kikapcsolni, a belekódolt átalakulási élmény felfedezéséhez nélkülözhetetlennek tűnnek. Volt egy olyan érzelmi élményem, melynek valószínűleg kulcsszerepe volt az említett éjszakai élmény kiváltásában. Ez az után történt, miután megértettem a festményen kifejezett alapvető kozmológiát. Az egyik este (lehet, hogy épp az élményt megelőzően), félretéve az írásokat és otthagya a komputert, rápillantottam a Szuverén Egész képére, és olyasmi érzésem támadt, hogy „ha mindez valós és igaz, akkor magamhoz ölelnék”. Akkor érzelmileg, értelmileg és képletesen átöleltem a Szuverén Egész alakot, valósnak képzelve azt. Olyan volt, mintha egy régen látott testvért, vagy családtagot öleltem volna meg.

Ez azért történhetett meg, mert aznap felfüggesztettem egy másik elemzést, melyen akkoriban dolgoztam. Egyfajta érzelmi felszabadultság, és nyomozási hajlam ösztökélt a kutatásra.

Bizonyos értelemben a jelenet Mickey Rourke-nak a „Francesco” c. filmbeli alakítására emlékeztette, melyben a helyi rendőrség ki akarja zavarni őket az elhagyott templomukból. Francesco a falhoz megy, leveszi a nagy keresztet, és átöleli. A rendőrök annyira megdöbbennek, hogy tanácsalansul egymásra néznek, és csendesen úgy döntenek, hogy jobb, ha egyedül hagyják őket.

Rourke előadása jóval szenvedélyesebb volt az enyémnél. Az én esetemben a Szuverén Egész

nem a Megváltó volt, hanem egy szeretett családtag. A különbség látszólag nem nagy, de mégis jelentős. Rourke/Assisi a létezés „megváltás modell”-jét példázta, míg a SZK-anyag kimondottan az „átváltozás/mesterlét modell” előmozdítására készült, ahol az egyén a Mester, és az emberiség az utóbbi modell felé fejlődik, kialakítva a szintézis modellt. Az érzelmi közreműködés a jobb agyfélteke közreműködésével történik. Az én analitikus kutatásom természetesen a bal félteke aktiválásával folyt le. Így az anyag jelentésének megfejtése, megértése, a vele való azonosulás az agy mindkét felét igénybe veszi.

A SZK mitológiája azt mondja, hogy az anyag előítélet-, és összehasonlítás-mentes tanulmányozása elvezet az átalakuláshoz. Mindenesetre a Szuverén Egész kép fontos kulcs lehet az élmény átéléséhez.

Az „Ősi Nyíl Könyv”-ben szó van arról, hogy dr. Neruda hogyan éli meg az átváltozást, csupán meghallva a „Szuverén Egész” szavakat:

„Elhelyeztünk benned egy kódot, melyet két szó aktivál: „Szuverén Egész”...A kód aktiválódott, és te felébredtél.”

Arra utal-e ez az epizód, hogy a Szuverén Egész, talán mint két szó, vagy fogalom, vagy mint egy kép a 6.sz. festményen a legerősebb kulcs az átváltozáshoz? Lehet, hogy nekem segített. Nyilvánvaló, hogy Neruda élményét csak Neruda élhette át; de egy igenlő válasz a fenti kérdésre bizonyára nem lenne meglepő.

A Szuverén Egész kitűnő, nagyméretű képének szemlélése vagy elemzése kulcsfontosságú lehet, különösen ősszel és télen, és...éjszaka. Együtt figyelve a Szuverén Egész grafikáját az egész festménnyel, lehetővé válik annak megfigyelése a teljes kozmológia összefüggéseiben.

Tudományos bizonyíték híján a SZK filozófiája egy kozmogónikus mítosz marad. Ez nem zárja ki, hogy egy nap minden igaznak bizonyul. Sok mindenre nem lesz jó ideig bizonyíték, ahogy a SZK állítják. Mindamelllett a tudósok jövő nemzedéke, akik magasabb, finomabb energiák titkát fejtik majd meg, igazolhatják, vagy éppen elvethetik ennek a filozófiának az alapjait. Remélem, ez a munka segít úgy ez, mint más SZK-festmények jobb megértésében. Míg egyrészt az itt felfedett jelképek némelyike más képeknél is segítségünkre lehet, nem szabad azt feltételeznünk, hogy ezek jelentései mindig változatlanok.

Akik többet akarnak tudni az Anasazikról, látogassák meg John Kantner többszörösen díjnyertes „Sipapu” web-oldalát.

Függelék

Mielőtt megosztanám a „Mennydörgő Csend” vagy „Átváltozás” élményét, el kell mondanom, hogy nem iszom, nem dohányzom, és csak asztma elleni gyógyszert és antihisztaminokat szedek, de az élmény előtt jó ideig ezeket sem vettem magamhoz.

Az eset 2001. szeptember 17.-én történt. A 6.sz. festmény szimbolikáját az előző nap és este nagyrészt megfejtettem, és egy hevenyészett skicc formájában papírra vettem, mielőtt lefeküdtem. Éjjel 2-2,15 körül hirtelen teljesen éberem és tiszta fejjel felébredtem. Néhányszor már előzőleg is felébredtem így, és ilyenkor, élénk és figyelmeztető álmok után, de soha ezek nélkül, ennyire tisztán.

Tanakodtam, hogy mitől ébredtem fel. Csak feküdtem az ágyon, békésen és teljesen éberem. Hamarosan egy nagy erő, vagy morajlás kerített hatalmába. Tanulmányaimból tudtam, hogy az az átalakulás és megvilágosodás során lezajló mitikus „ego halál”, így örültem neki. Enyhén zúgva erős, és eksztatikus érzés járta át a testemet, és behatolt az agyamba. Több volt, mint eksztázis, egy-

szerűen nem lehet leírni. Tudatosságom végleg, és visszavonhatatlanul megváltozott.

Ahogy a kis hálószobában néztem a testemet a vékony lepedő alatt, úgy tűnt, hogy a testem akkora, mint a legnagyobb úrhajó a Csillagok Háborújából, mely a végtelen univerzumban lebegett, mely történetesen a kis hálószoba volt. Most már azt is kétlem, hogy a kis hálószoba nem egy végtelen univerzum valójában a saját jogán.

Tudatosságom viszont egy kis pöttynek, vagy paránynak látszott, mely ebben az univerzumban kalandozott, mindig megállva ott, ahová figyelmemet irányítottam.

Egyik első dolgom az volt, „Miért nem szereztem be valamilyen fejlett tudományos berendezést, hogy feldrótóзва magam, egy átfogó adatállományt rögzíthettem volna az agyam rezgéseiről és hullámairól az esemény előtt, alatt, és után; határozottan megörökítve és dokumentálva a beállott változásokat. Azt tettem, amit tudtam. Álom-naplómba a következőket írtam:

„Átéltém a Mennydörgő Csendet. Egy erő, hang, és energia járta át a lényemet. A boldogság hullámai járták át a testem. A dolgok másnak tűnnek. Minden megváltozott. Minden egyszerre nagy és piciny. Mintha mindent egyszerre belülről és kívülről is látnék. Mindenütt egy sem szilárd, sem folyékony, vagy üres mátrix. Mint magam is. Egy üres edény vagyok. Mindenütt az univerzum végtelenjét látom. A valóság egyszerre csodálatos és jelentéktelen, egy tréfa, és egy remekmű; de nem látok munkát; csak a teremtést, és az emberiség által szőtt létezés kézimunkáját. Milyen csodálatos az élet. Mennyi jelentős semmiség. Ahogy ezt írom, fény tör elő a golyóstollamból; hálószobámban a vakító napsugár áthatol a kozmosz sötétségén. Az előttem lévő univerzum nyüzsög az élettől, olyan irdatlan, mint a Föld tengerei; mégis olyan szilárdan nyugvó, mint egy magányosan pihenő kő a szemeim előtt, egy szürke és szélcsendes napon.”